

Κλειστή στρoφή με πέταξε
φανάρι ο χρόνος μ' έπιασε
στον τόπο που πηγαίναμε μαζί

Εγώ και συ και τ' άγνωστο
στα μάτια σου το αδιάβατο
μα κάθε σκέψη μένει πάντα εκεί
κοντά σου, μακριά σου, σκιά σου

Κι αν με στέλνεις
δώρο στη σιωπή
και μου παίρνεις
όσα μου `χες πει
για μένα είσαι η καρδιά
που πάνω μου χτυπά
χωρίς να με ρωτάει
κι ας πονάει

Κι αν με στέλνεις
δώρο στη σιωπή
και μου παίρνεις πίσω
όσα μου `χες πει
για μένα είσαι η καρδιά
που πάνω μου χτυπά
χωρίς να με ρωτάει
κι ας πονάει

Κι αν με στέλνεις...

Θυμήθηκα που βγαίναμε
χωρίς σκοπό και θέλαμε
να βρούμε τη δική μας τη χαρά

Χαρά που εσύ την έφτιαξες
τον κόσμο μου όταν έψαξες
χαρά που είχε η πρώτη αγκαλιά
μαζί σου, μακριά σου, σκιά σου

Κι αν με στέλνεις
δώρο στη σιωπή
και μου παίρνεις
όσα μου `χες πει
για μένα είσαι η καρδιά
που πάνω μου χτυπά
χωρίς να με ρωτάει
κι ας πονάει

Κι αν με στέλνεις
δώρο στη σιωπή
και μου παίρνεις πίσω
όσα μου `χες πει
για μένα είσαι η καρδιά
που πάνω μου χτυπά
χωρίς να με ρωτάει
κι ας πονάει

Κι αν με στέλνεις...

Ξημέρωσε κι ακόμα ζω
αναρωτιέμαι πως μπορώ
κρατιέμαι από τη σκέψη σου
μακριά σου